

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ-ΟΔΗΓΟΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: ΨΗΛΑΦΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΒΡΑΧΟ ΤΟΥ ΣΙΣΥΦΟΥ

Δεν θα σας κρύψω, ότι προβληματίστηκα πολύ, ως πολιτικός της Βόρειας Ελλάδας, για το περιεχόμενο της σημερινής μου εισήγησης.

Αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, πρωτίστως με τους εαυτούς μας, εμείς, οι πολιτικοί της περιοχής –ανεξαρτήτως κομματικής προέλευσης- οφείλουμε να ομολογήσουμε το εξής:

Απέναντι σε ένα θέμα σαν την αναπτυξιακή προοπτική της Βόρειας Ελλάδας και τους επιχειρηματικούς ή άλλους παράγοντες που προσπαθούν να πρωταγωνιστήσουν σ` αυτήν, αισθανόμαστε περίπου σαν τον Σίσυφο που ψηλαφίζει τον βράχο...

...προσπαθώντας να βρει από πιο σημείο δεν τον έχει ξαναπιάσει, μήπως αλλάξει κάτι στο σενάριο.

Φαντάζομαι ότι πολλοί επιχειρηματίες που βρίσκονται σήμερα, εδώ, μοιράζονται το ίδιο ακριβώς συναίσθημα.

Όπως και πολλοί που δεν βρίσκονται εδώ σήμερα, επειδή δεν υπάρχουν πια στη Βόρεια Ελλάδα οι επιχειρήσεις που εκπροσωπούσαν...

Έχουν ειπωθεί τόσα πολλά, επί τόσες δεκαετίες...

Υπάρχουν τόσες φιλοδοξίες, σχεδόν απaráλλαχτες διαχρονικά, και τόσες κορυφές που παραμένουν απάτητες, όσο κι αν σκαρφαλώνουμε...

Έχουν διατυπωθεί τόσες υποσχέσεις, και έχουν αποδοθεί τόσοι τίτλοι, από τη μητρόπολη των Βαλκανίων Θεσσαλονίκη, μέχρι τη «Βόρεια Ελλάδα ως ατμομηχανή της ανάπτυξης ολόκληρης της χώρας»...

Και έχουν συσσωρευτεί τόσες απογοητεύσεις...

...που πραγματικά, είναι δύσκολο να διατυπώσεις οποιονδήποτε οραματικό στόχο, χωρίς να φοβάσαι ότι θα σε κοιτούν κάποιοι σαν τον βοσκό του παραμυθιού με τον λύκο!

Ωστόσο, σε μια εποχή που όλα πλέον είναι πολιτική και ταυτόχρονα, όλα είναι οικονομία, δεν μπορούμε να παραιτηθούμε από τα οράματά μας γι` αυτόν τον τόπο.

Δεν γίνεται να παραιτηθούμε από το πείσμα που γεννούν τα προνόμια που έχει η περιοχή, τόσο ορατά και τόσο αναξιοποίητα – άρα και με απόφια τη δυναμική τους- που καμιά απογοήτευση δεν μπορεί να σκοτώσει την αισιοδοξία και τη φιλοδοξία μας:

Να τα δούμε να αποδίδουν την υπεραξία που όλοι ξέρουμε ότι έχει η Βόρεια Ελλάδα.

Είμαι βέβαιος, ότι την πίστη αυτή, στα προνόμια και στα συγκριτικά πλεονεκτήματα της Βόρειας Ελλάδας, αλλά και το πείσμα για επιτυχία παρά τις αντιξοότητες, είναι συναισθήματα που επίσης τα μοιράζονται οι περισσότεροι παρόντες και όχι μόνον.

Οι νέες απαντήσεις, τα ανέγγιχτα κομμάτια στον βράχο του Σίσυφου, που θα βοηθήσουν να ανατρέψουμε το σύνηθες σενάριο και να κατακτήσουμε κορυφές, πρέπει να εντοπιστούν και να αξιοποιηθούν εξ` ίσου από τους δύο χώρους.

Από τους πρωταγωνιστές της πολιτικής και από τους πρωταγωνιστές της οικονομίας.

Τα δύο αυτά πεδία, είναι τόσο αλληλένδετα όσον αφορά την ευθύνη απέναντι στις προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε, όσο η κότα και το αυγό. Και εξηγούμαι:

Οι στρεβλές πολιτικές που εφαρμόζονται σήμερα είναι απόρροια της κακής οικονομίας;

Ή μήπως το δυσμενές οικονομικό περιβάλλον είναι απότοκο στρεβλών πολιτικών;

Προσπαθώ να θέσω το δίλημμα όσο αντικειμενικά μπορώ, παραβλέποντας την προσωπική μου πεποίθηση, πως οι σημερινές πολιτικές επιδεινώνουν το οικονομικό κλίμα...

...ώστε να αποδώσω εξίσου αντικειμενικά την κατακλείδα στο θεωρητικό υπόβαθρο το συλλογισμού μου και να περάσω από την διαχρονική θεωρία στην πρακτική επικαιρότητα.

Την ανάπτυξη δεν μπορεί να την φέρει μόνη της η Πολιτική. Ούτε μπορούν να την φέρουν μόνοι τους οι πρωταγωνιστές του οικονομικού πεδίου.

Οφείλουν να συνεργαστούν οι δύο κόσμοι. Και δεν εννοώ, φυσικά, με όρους διαπλοκής και αλληλοεξυπηρητήσεων.

Αλλά με όρους υγιούς σύμπραξης και αλληλοσεβασμού, ώστε να συν-αποδώσουν και το επιθυμητό αποτέλεσμα που θα είναι ωφέλιμο για το σύνολο της κοινωνίας.

Η Βόρεια Ελλάδα, έχει ανάγκη από πολιτικές που θα απελευθερώσουν την ισχύ των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της.

Όπως έχει ανάγκη, εκείνους τους οικονομικούς παράγοντες και επιχειρηματίες, που αναλαμβάνουν ρίσκα σε πείσμα των αντικινήτρων.

Εκείνους που κατορθώνουν να υπερβούν τις παθογένειες και καταλήγουν να δημιουργήσουν οάσεις αξιοποίησης των εν λόγω συγκριτικών πλεονεκτημάτων.

Ακόμα κι αυτοί όμως, χρειάζονται την καθαρή βούληση της πολιτικής, να αξιοποιήσει τη δράση τους ως έμπνευση και παράδειγμα προς μίμηση!

Και όχι να τους καθιστά παραδείγματα προς αποφυγή, μετατρέποντας την δυναμική τους σε σισύφειο δράμα.

Δεν θα κουραστώ ποτέ να επισημαίνω, ότι η ίδια η Βόρεια Ελλάδα, με τη Θεσσαλονίκη ως επίκεντρο, οφείλει να πάψει να κοιτά προς την Αθήνα.

Πρέπει αντίθετα να κοιτά ψηλά μεταφορικά, αλλά και κυριολεκτικά. Γιατί ψηλότερα, στον χάρτη, βρίσκονται οι αγορές των πολλών δεκάδων εκατομμυρίων, που αποτελούν το προνομιακό πεδίο δράσης για την περιοχή μας.

Τολμώ να πω, ότι αν ο Καποδίστριας το 1826 είχε κληθεί να δημιουργήσει ένα κράτος, που θα περιελάμβανε και τη Βόρεια Ελλάδα, η πρωτεύουσα που θα επέλεγε θα ήταν η Θεσσαλονίκη και όχι η Αθήνα.

Σήμερα έχουμε στο πάνελ, αλλά και στην αίθουσα γενικότερα, εκπροσώπους επιχειρήσεων που μπορούν να ηγηθούν μιας αναπτυξιακής έκρηξης της ευρύτερης περιοχής.

Και στη χειρότερη δυνατή συγκυρία για τον τόπο μας, ηγείται της χώρας μια κυβέρνηση που αντί να διαθέσει σ' αυτούς τους αναπτυξιακούς πόλους τα θεσμικά εργαλεία για να αποδώσουν τα μέγιστα, μοιάζει να υπονομεύει συνειδητά κάθε τους προσπάθεια.

Δεν αμελεί απλώς να πυροδοτήσει την αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της περιοχής, αλλά για πρώτη φορά στη νεότερη

ιστορία, δίνει την εντύπωση πως κάνει ό, τι μπορεί για να τα ακυρώσει.

Και για να προλάβω και πάλι, όσους κάνουν την εύκολη σύνδεση των λόγων μου με τα Μεταλλεία της Χαλκιδικής, δεν είναι αυτή η εμβληματική επένδυση η πρώτη μου σκέψη.

Στην περίπτωση της Χαλκιδικής, ο επενδυτής πληρώνει τις επικοινωνιακές επιδείξεις αριστεροσύνης που επιχειρεί στο εσωκομματικό της μέτωπο και κοινό, ο κυβερνών ΣΥΡΙΖΑ.

Όμως, όλα τα υπόλοιπα επιχειρηματικά εγχειρήματα, βρίσκονται αντιμέτωπα, με την βαθιά ιδεοληπτική αλλεργία της κυβερνώσας Αριστεράς, απέναντι στον ιδιωτικό τομέα.

Η υπερφορολόγηση για παράδειγμα, είναι ένας τρόπος ακύρωσης του γεωγραφικού πλεονεκτήματος της Βόρειας Ελλάδας.

Προφανώς για έναν επενδυτή που ενδιαφέρεται για την ελληνική αγορά, το αν θα εγκατασταθεί στην Αθήνα ή 92 χιλιόμετρα βορειότερα στη Θήβα, έχει πολύ μικρή διαφορά.

Για έναν επενδυτή όμως, που ενδιαφέρεται για την μεγαλύτερη αγορά της Νοτιανατολικής και κεντρικής Ευρώπης, έχει τεράστια διαφορά σε φορολογικά αντικίνητρα ή κίνητρα, η εγκατάσταση στην Κομοτηνή – για παράδειγμα – από την εγκατάσταση στο Κίρκοβο της Βουλγαρίας, 37 χιλιόμετρα βόρεια.

Για ποια Ζώνη Καινοτομίας στη Θεσσαλονίκη να μιλάμε, υπό μία κυβέρνηση που πολεμάει το taxibeat;

Ή που αδυνατεί να αξιοποιήσει μια πληθώρα από προγράμματα και ευρωπαϊκούς πόρους για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας;

Αυτό το οποίο θέλω να σημειώσω ως κατακλείδα αυτής της εισήγησης, είναι πως η δυναμική υπάρχει, αλλά είναι χρόνια καταπιεσμένη, σαν ατμός σε καζάνι που βράζει. Έτοιμη να ξεσπάσει...

Για να το πράξει συγκροτημένα και αποτελεσματικά, χρειάζεται την υποστήριξη μιας Πολιτείας με φιλελεύθερη αντίληψη για την οικονομία.

Φιλελεύθερες αντιλήψεις έφεραν το πέραςμα του TAP από τη Βόρεια Ελλάδα.

Φιλελεύθερες αντιλήψεις οδήγησαν στην κατασκευή της Εγνατίας Οδού.

Φιλελεύθερες αντιλήψεις, βρίσκονται στα αντίστοιχα ανέγγιχτα σημεία του βράχου, που θα βοηθήσουν το Σίσυφο να κάνει την έκπληξη και να φτάσει στην κορυφή, αξιοποιώντας όλα τα εργαλεία που έχει διαθέσιμα.

Σας ευχαριστώ

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

- 1) Ένα φρεσκάρισμα από Θανάση, ή Δημήτρη (Βαφειάδη), ή Κώστα, ή Βίκυ, των συγκριτικών στοιχείων φορολογικών κινήτρων Ελλάδας Βουλγαρίας.**
- 2) Ένα φρεσκάρισμα από ερωτήσεις για ΕΣΠΑ, για τους πόρους που χάνονται αναξιοποίητοι.**
- 3) Ετοιμότητα για επέκταση αναφορών για Λιμάνι με στοιχεία από τις πρόσφατες ερωτήσεις και δηλώσεις**
- 4) Αναδρομή στο Δελτίο Τύπου που είχαμε κάνει μετά το «τουρ» στις επιχειρήσεις της δυτικής Θεσσαλονίκης.**